

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

(Mobilitetsfremmende ydelser, beskæftigelse af arbejdsløse m. v.)

(Afgivet af udvalget den 11. marts 1971).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 5 møder og herunder haft 1 samråd med arbejdsministeren, der ligeledes har besvaret udvalgets skriftligt stillede spørgsmål.

Forhandlingerne i udvalget har navnlig drejet sig om den vikarbureauvirksomhed, der udøves uden for handels- og kontorområdet. Arbejdsministeren har oplyst, at arbejdsmarkedets hovedorganisationer har givet udtryk for, at der ikke er behov for vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet, og at sådan virksomhed vil medføre betydelige vanskeligheder af overenskomstmæssig art. Organisationerne har herefter givet udtryk for den opfattelse, at sådan virksomhed bør forbydes uden for handels- og kontorområdet, dog med dispensationsmulighed i helt specielle tilfælde, hvor der måtte vise sig behov for vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet. Arbejdsministeren har endvidere oplyst, at disse synspunkter deles af arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet.

Arbejdsministeren har stillet en række ændringsforslag, tiltrådt af udvalget, hvorefter vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet forudsætter, at arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer giver tilladelse hertil. Der henvises i øvrigt til ændringsforslagene med bemærkninger samt til arbejdsministerens svar på et skriftligt spørgsmål, jfr. bilaget til betænkningen.

Der har derudover været drøftet en række spørgsmål, hvorom der ikke har kunnet opnås enighed, hvilket har medført, at et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) har stillet en række ændringsforslag, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger. Mindretallet indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren, af udvalget og af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag, der alle er tiltrådt af udvalget, samt med det af udvalget stillede ændringsforslag, der er tiltrådt af arbejdsministeren, og hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ændringsforslag.

Af arbejdsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) I indledningen efter ordet „arbejdsløshedsforsikring“ indsættes ordene: „som ændret ved lov nr. 71 af 3. marts 1971“.

Af et *mindretal* (Erling Dinesen, Bundvad, Anker Jørgensen, Evald Kristensen, Poul Nilsson, Bertel Pedersen og Arne Larsen):

2) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 13 affattes *stk. 2* således:

„Stk. 2. Støtte kan ydes til arbejdssøgende, såfremt

1. de er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid og
2. passende arbejde ikke kan anvises på hjemstedet.“

3) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 14 udgår i stk. 2, nr. 5, ordene „er anvist af arbejdsformidlingen og“.

4) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 16 ændres i stk. 2 „20 pct.“ til: „30 pct.“.

5) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 16 ændres i stk. 5 „månedlig“ til: „ugentlig“.

Af *udvalget*, tiltrådt af *arbejdsministeren*:

6) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 17 føjes til stk. 1 som sidste punktum: „Hjælpen ydes endvidere til erhvervelse af eget hus eller ejerlejlighed.“

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

7) Som nye numre efter nr. 3 indsættes:
0. I § 24 indsættes efter stk. 2 som nye stk. 3 og stk. 4:

„Stk. 3. Arbejdsministeren kan, hvor der inden for faglige eller stedlige områder skønnes at være behov derfor, efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade udøvelse af virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejer kun omfatter det enkelte udlejningsforhold.

Stk. 4. Inden for handels- og kontorområdet er den i stk. 3 beskrevne virksomhed indtil videre tilladt på de hidtil gældende vilkår.“

01. I § 25 ændres „anvisningsvirksomhed“ til: „virksomhed“.

02. § 26 affattes således:

„§ 26. Arbejdsdirektøren fører tilsyn med privat arbejdsanvisning og udlejning af arbejdskraft, der udøves i henhold til § 24.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsynet efter stk. 1.“

03. § 27 ophæves.

Af *mindretallet* under nr. 2:

8) Som nyt nummer indsættes efter nr. 3:

0. I § 47, 1. pkt., ændres „90 pct.“ til: „100 pct.“.

01. I § 51, stk. 1 og 2, ændres „ $\frac{4}{5}$ “ til: „ $\frac{9}{10}$ “.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

9) Som nye numre efter nr. 5 indsættes:

0. § 102 affattes således:

„§ 102. Den, der uden tilladelse udøver virksomhed som nævnt i § 24, straffes med bøde eller hæfte, jfr. dog § 29.“

01. § 103 ophæves.

Til § 2.

10) Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1971. § 1, nr. 6, træder dog i kraft den 1. april 1971. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.“

11) I stk. 4, 1. pkt. og 2. pkt., ændres „1. april 1971“ til: „1. juli 1971“.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er redaktionelt.

Til nr. 2.

Ifølge bestemmelsen i § 13, stk. 2, nr. 3, er det en betingelse for ydelse af støtte til arbejdssøgende, at arbejde overtages på et sted (uden for det hidtidige arbejdssted), hvor der er behov for arbejdskraft af den omhandlede art. Gennemførelse af en sådan bestemmelse er en stramning af de gældende betingelser for ydelse af støtte. Efter forslagstillernes opfattelse er en sådan stramning uheldig og bør undgås.

Til nr. 3.

Ifølge bestemmelsen i § 14, stk. 2, nr. 5, ydes rejsehjælp til daglig befordring mellem hjem og arbejdssted, såfremt arbejdet er

anvist af arbejdsformidlingen og er af midlertidig art, og såfremt afstanden normalt vil forudsætte, at den pågældende tager ophold uden for hjemstedet. Personer, som selv har skaffet sig arbejde, er således udelukket fra ydelsen, hvilket de må stille sig uforstående over for. Forslagsstillerne mener, at man under hensyn til de nævnte, i øvrigt fæstsatte betingelser bør lade kravet om, at arbejde skal være anvist af arbejdsformidlingen, udgå.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget forhøjes beløbet til merudgifter ved dobbelt husførelse til 24 kr. pr. dag, medens det ved lovforslaget kun foreslås forhøjet til 16 kr. imod de nugældende 15,10 kr.

Til nr. 5.

Lovforslaget opretholder reglen om, at der i situationer, hvor der kan ydes tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, kan ydes godtgørelse for en månedlig hjemrejse. Hensynet til den pågældendes familieliv taler efter forslagsstillerens opfattelse imidlertid for, at der gives godtgørelse til en ugentlig hjemrejse.

Til nr. 6.

Det må forekomme rimeligt, at den bolig-hjælpsberettigede får den videst mulige valgfrihed med hensyn til, hvilken art bolig han vil skaffe sig. Der må derfor gives adgang til at yde bolighjælp også til køb af egen lejlighed eller hus, idet hjælpen bør ydes med beløb af samme størrelsesorden som de beløb, som hidtil sædvanligvis er ydet til opnåelse af lejlighed. Arbejdsministeren har skriftligt over for udvalget udtalt: „Ifølge oplysninger fra arbejdsdirektoratet har boligstøtte i forbindelse med opnåelse af lejlighed hidtil været ydet med beløb (principielt som garanti for lån) på gennemsnitlig ca. 4.500 kr. til den enkelte ansøger. Der er dog betydelige forskelle på de beløb, der ydes i de enkelte dele af landet; i det stor-københavnske område og i Nordsjælland ligger gennemsnittet således på ca. 7.000 kr. Det højeste beløb, der hidtil har været ydet til en enkelt ansøger, er ca. 9.500 kr. Den økonomiske støtte i forbindelse med leje af værelse andrager i gennemsnit ca. 250 kr. pr. ansøger.“

Forslaget ligger på linje med en indstilling,

arbejdsdirektoratet på grundlag af forhandlinger i landsarbejdsnævnet har afgivet til arbejdsministeren.

Til nr. 7 og 9.

Ved fremsættelsen af lovforslaget blev det oplyst, at spørgsmålet om en eventuelt midlertidig regulering af vikarbureauvirksomheden uden for handels- og kontorområdet var genstand for forhandlinger, og at der var igangsat en nærmere afprøvning af, hvorvidt der kunne siges at foreligge behov for vikarbureauvirksomhed på de forskellige erhvervsområder, bortset fra handels- og kontorområdet.

Samtidig blev det oplyst, at et eventuelt forbud mod vikarbureauvirksomhed efter regeringens opfattelse ville kræve lovændring.

De nævnte spørgsmål har været forhandlet bl. a. med Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Fra disse organisationers side er det herunder blevet fremført, at der ikke er behov for vikarbureauer uden for handels- og kontorområdet, idet der uden for dette område er en lang tradition for anvisning af midlertidig arbejdskraft, hvilken tradition er videreført af den offentlige arbejdsformidling.

Hertil kommer, at en sådan virksomhed efter organisationernes opfattelse vil medføre betydelige vanskeligheder af overenskomstmæssig art.

Endvidere var organisationerne af den opfattelse, at såfremt der i helt specielle tilfælde alligevel skulle vise sig at være behov for vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet, måtte det i sådanne tilfælde være rimeligt at meddele tilkendelse, medens vikarbureauvirksomhed i øvrigt burde forbydes uden for handels- og kontorområdet.

Endelig var organisationerne enige om, at der for tiden fortsat er behov for vikarbureauer inden for handels- og kontorområdet.

Regeringen kan tiltræde disse synspunkter, som i øvrigt også deles af arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet.

Det foreslås derfor, at al vikarbureauvirksomhed for fremtiden — ligesom privat arbejdsanvisning — principielt forbydes, men således at der dels i loven gives tilladelse indtil videre og på de hidtil gældende

vilkår til vikarbureauvirksomhed inden for handels- og kontorområdet, dels gives arbejdsministeren mulighed for at meddele dispensation fra forbudet i tilfælde af behov for vikarbureauvirksomhed.

Til nr. 8.

Ved ændringsforslaget forhøjes dagpengene. Den i loven indeholdte procentsats på 90 pct. ville pr. 1. april 1971 medføre, at dagpengenes maksimale størrelse ville blive 93 kr. Dette beløb må anses for for lavt, hvorfor der stilles forslag om at hæve procentsatsen til 100, hvilket pr. nævnte dato vil give en maksimal størrelse for dagpenge på 103 kr. Endvidere foreslås grænsen for dagpengenes størrelse i forhold til den pågældendes sædvanlige arbejdsindtægt forhøjet til $\frac{9}{10}$ af medlemmets daglige tjeneste mod efter bestemmelserne i såvel lovforslaget som den gældende lov $\frac{4}{5}$ heraf. Forhøjelsen til $\frac{9}{10}$ må navnlig anses for påkrævet af hensyn til de lavestlønnede.

Til nr. 10-11.

Af hensyn til afviklingen af de virksomheder, der forbydes ved foranstående ændringsforslag nr. 7 om et principielt forbud mod vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet, er det fundet rigtigst, at dette forbud først træder i kraft den 1. juli 1971.

Endvidere er det af administrative grunde fundet ønskeligt, at lovforslagets bestemmelser i øvrigt, bortset fra forslaget i § 1, nr. 6, ligeledes først træder i kraft den 1. juli 1971.

For så vidt angår forslaget om, at § 1, nr. 6, træder i kraft den 1. april 1971, bemærkes, at en ikrafttræden senere end 1. april 1971 vil bevirke en ændret retsstilling vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelse for de nyuddannede fra 1. april 1971 til ikrafttrædelsestidspunktet.

Asgar Jensen.

Knud Bro.

Gerda Møller,
næstformand.

Simonsen.

Robert Christensen.

Holger Hansen.

Kofoed.

Erik Hansen (Ålborg amt).

Grethe Philip.

Valbak,
formand.

Erling Dinesen.

Bundvad.

Anker Jørgensen.

Evald Kristensen

Poul Nilsson.

Bertel Pedersen.

Arne Larsen.

Bilag.**Skriftligt spørgsmål til arbejdsministeren og svaret herpå.***Spørgsmål:*

Vil den foreslåede nye bestemmelse, § 24, stk. 3, blive fortolket særdeles restriktivt, jfr. det i bemærkningerne anvendte udtryk „helt specielle tilfælde“?

Svar:

Det kan bekræftes, at den foreslåede be-

stemmelse i § 24, stk. 3, i overensstemmelse med den citerede motivedtalelse tænkes administreret restriktivt, således at tilladelse til vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet vil forudsætte, at behovet for en sådan virksomhed kan begrundes positivt.

Ændringsforslag til 2. behandling af

forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

(Mobilitetsfremmende ydelser, beskæftigelse af arbejdsløse m.v.)

Af *Hanne Reimtoft*:

Til § 1.

1) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 12 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

„*Stk. 0.* I tilfælde, hvor den arbejdssøgendes ægtefælle er lønmodtager, kan anvisning af arbejde, der forudsætter bopælsskifte, kun foretages under forudsætning af, at begge kan anvises arbejde samme sted. Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor den arbejdssøgende har husstand sammen med en anden, jfr. § 16, *stk. 1.*“

2) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 14 udgår i *stk. 2*, 1. linje, ordet „kan“. I *samme stykke* udgår i nr. 5 ordene „normalt vil forudsætte, at den pågældende tager ophold uden for hjemstedet“ og erstattes af ordene: „fra bopæl til arbejdssted overstiger 10 km.“

3) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 16 affattes *stk. 1* således:

„Tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse ydes til forsørgere og til personer, der i mindst 5 år har haft fælles husstand med en anden, og som herunder i ikke ubetydeligt omfang har bidraget til husstandens opretholdelse. Det er en betingelse for ydelse af tilskud, at den pågældende har overtaget arbejde i en sådan afstand fra hjemstedet, at han er henvist til at tage ophold uden for dette.“

4) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 16 affattes *stk. 2* således:

„*Stk. 2.* Tilskuddet ydes efter satser svarende til de til enhver tid gældende satser

for time- og dagpenge til statens tjenestemænd. Arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler herom.“

5) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 16 ændres i *stk. 3* ordet „bagud“ til: „forud“.

6) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 17 udgår i *stk. 1* ordene „garanti for lån eller som lån“, og i stedet for indsættes ordet: „tilskud“. Som 2. pkt. indsættes: „Tilskuddet tilbagebetales, når boligen opgives“.

7) I den under nr. 3 foreslåede nye affattelse af § 17 udgår i *stk. 2* ordet „kan“.

8) Som nye numre indsættes efter nr. 3: 0. § 22, *stk. 2*, ophæves.

01. I § 24, *stk. 1*, indsættes som 2. og 3. pkt.:

„Der skal herved navnlig henses til, om fagets opdeling i faggrupper nødvendiggør særlig indsigt heri ved udøvelsen af arbejdsanvisningen, samt til, om fagets arbejdstidsforhold er således, at anvisning af arbejde også bør finde sted uden for arbejdsformidlingens åbningstider. Arbejdsanvisningen for typografer, bagere og sømænd foretages af de pågældende arbejdsløshedskasser.“

02. § 47 affattes således:

„§ 47. Dagpengene kan højst fastsættes til et sådant beløb, at det for en uge svarer til 100 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den gennemsnitlige timefor-

tjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) inden for faget eller branchen. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.“

03. I § 51, stk. 1, udgår ordene „der udgør $\frac{4}{5}$ af“, og i stedet herfor indsættes: „svarende til“.

04. I § 51, stk. 2, udgår ordene „ $\frac{4}{5}$ af“, og i stedet herfor indsættes ordene: „et beløb svarende til“.

05. I § 52, stk. 1, næstsidste linje, udgår ordet „kassen“, og i stedet indsættes: „arbejdsgiveren eller, såfremt denne er organiseret, af vedkommende organisation“.

06. I § 53, stk. 1, 1. pkt., ændres „12 måneder“ til: „6 måneder“. I 2. pkt. ændres „6 måneder“ til: „3 måneder“.

07. § 53, stk. 2, ophæves.

08. I § 53, stk. 3, ændres „12 måneder“ til: „6 måneder“.

09. § 60 ophæves.

10. § 63, stk. 1, nr. 1, affattes således:

„1. som uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage anvist arbejde inden for sit fag til overenskomstmæssig løn“.

11. § 63, stk. 2, ophæves.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

I tilfælde, hvor den arbejdssøgendes ægtefælle er lønmodtager, vil anvisning af arbejde, som forudsætter bopælsskifte, føles yderligere belastende, og det forekommer derfor rimeligt som yderligere betingelse for anvisning af sådant arbejde at fastsætte, at ægtefællen skal kunne anvise arbejde samme sted. Tilsvarende betingelse bør opstilles, for så vidt angår faste samlivsforhold, således som disse er defineret i ændringsforslag nr. 4.

Til nr. 2.

Ydelse af rejsehjælp bør gøres obligatorisk, betingelser med hensyn til afstand mellem hjemsted og arbejdssted bør præciseres til 10 km.

Til nr. 3.

Fast etablerede samlivsforhold bør kunne begrunde ydelse af tilskud til afholdelse af merudgifter ved dobbelt husførelse. Der kan herved bl. a. henvises til, at sådanne samlivsforhold er omfattet af særregler inden for lejelovgivning.

Til nr. 4 og 5.

Størrelsen af tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse bør ikke ydes med mindre beløb end time- og dagpenge til statens tjenestemænd, da merudgifterne må kunne ligestilles. Endvidere bør tilskuddet betales forud.

Til nr. 6 og 7.

Bestemmelsen omhandler støtte til personer, der overtager arbejde af mere end midlertidig karakter i en sådan afstand fra det hidtidige hjemsted, at overtagelsen af arbejdet normalt forudsætter bopælsskifte.

Det findes rimeligt at yde støtte til betaling af boligandel eller boligindskud eller til forudbetaling af husleje i form af tilskud, som skal være obligatorisk. Tilskuddet skal tilbagebetales, når boligen opgives af lønmodtageren.

Til nr. 8.

Ad nyt nr. 0.

Bestemmelsen om, at arbejdsformidlingskontoret efter anmodning skal give en arbejdsgiver oplysning om, hvorvidt bestemte personer, som arbejdsgiveren ønsker anvist arbejde, er tilmeldt som arbejdssøgende, bør ophæves, da den er udtryk for en beskæftigelsespolitik, der næsten udelukkende er i arbejdsgivernes interesse.

Ad nyt nr. 01.

Det bør i loven fastsættes, at arbejdsanvisningen for typografer, bagere og sømænds vedkommende skal foretages af de pågældende kasser, idet der foreligger velmotiverede begrundelser herfor.

For bagernes vedkommende er der det specielle problem, at anvisningen for at kunne fungere — og dermed medvirke til fagets beståen — skal være åben fra kl. ca. 3

morgen, da det er på dette tidspunkt, behovet for ansættelsen af ledig arbejdskraft ofte vil være til stede. Typograferne har andre problemer, bl. a. de mange faggrupper, der hører under forbundet, hvilket forudsætter nøje kendskab til disse faggruppers virkefelt ved anvisning, hvilket vil være svært for et offentligt arbejdsformidlingskontor at administrere.

For søfolkene gælder bl. a. den motivation, at ca. 80 pct. af medlemmerne anvises arbejde til skibe beliggende i udlandet, og at anvisning af disse hyrer ofte foregår uden for normal kontortid, hvilket forbundet gennem 40 år har været indstillet på. Dertil kommer, hvad der er meget vigtigt netop inden for dette fag, at søfolkene har en solidarisk beskæftigelsespolitik, således at de, der har gået længst ledige, har første ret til den tilbudte hyre. Med søfolkenes særlige ansættelsesformer, herunder afhængighed af rederierne, vil det være et alvorligt tilbageslag at afgive denne form for arbejdsanvisning.

Ved udøvelsen af den dispensationsbeføjelse, som er tillagt arbejdsministeren i § 24, bør forhold som de ovennævnte tillægges stor betydning, hvorfor der bør indsættes en bestemmelse som den som 2. pkt. foreslåede.

Ad nyt nr. 02-04.

Der bør i arbejdsløshedslovgivningen indføres en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Ad nyt nr. 05.

Beskæftigelsen af fremmed arbejdskraft er foranlediget af samfundets og arbejdsgivernes manglende evne til at planlægge og udbygge produktionsapparatet i harmoni med befolkningsudviklingen. Dette medfører, at der er mangel på dansk arbejdskraft i nogle egne af landet, mens der er ledighed andre steder. Der opstår herved et falsk behov for at tilføre landet arbejdskraft, hvilket imødekommes ved at give arbejdstilladelse til udenlandske arbejdere. Det er særdeles vigtigt, at disse får bedst mulige vilkår såvel arbejdsmæssigt som socialt, og det er rimeligt, at man — som fastsat i lovforslaget — yder dem assistance, når de rejser hjem på grund af manglende beskæftigelse. Blot må det være indlysende, at disse udgifter betales af de arbejdsgivere og deres

organisationer, der har ønsket arbejdskraften til landet, og ikke af arbejdernes organisationer.

Ad nyt nr. 06.

Ændringsforslaget fastsætter, at ret til dagpenge opnås efter 6 måneders nydende medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse mod efter loven 12 måneders nydende medlemskab.

Endvidere fastsættes det, at man efter nydende medlemskab i 3 måneder kan medregne halvdelen af den tid, medlemmet har været bidragydende, ved beregningen af det tidspunkt, fra hvilket medlemmer opnår dagpengeret. Dette må ses som en følge af førstnævnte ændring.

Ændringsforslaget er begrundet i den i lovens § 53, stk. 2, indeholdte bestemmelse, hvorefter visse grupper, således tidligere selvstændigt erhvervsdrivende, opnår ret til dagpenge efter 6 måneders nydende medlemskab. Der ses ikke at være nogen holdbar motivering for, at den gunstige regel kun skal omfatte visse grupper.

Ad nyt nr. 07.

Ved ændringsforslaget ophæves § 53, stk. 2, om hvis indhold der henvises til det under ad 06 anførte. Bestemmelsen vil med den foreslåede ændring af § 53, stk. 1, være overflødig.

Ad nyt nr. 08.

Ved ændringsforslaget fastsættes det, at et bidragydende medlem, som overgår til nydende medlemskab ved det fyldte 18. år, opnår ret til dagpenge efter en samlet medlemstid på 6 måneder. Ændringsforslaget må ses i sammenhæng med den del af ændringsforslaget, der er benævnt 06.

Ad nyt nr. 09.

Ved gennemførelsen af gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring lagde folketinget vægt på, at man overgik til et erstatningsprincip for tabt arbejdsfortjeneste. Opretholdelse af lovens bestemmelse i § 60 om ventetid er uforenelig med dette princip og viser tilbage til et mere forældet forsorgssyn. Det må være enhver beskåret at bruge sin indtægt med den trykthed i baghånden, at samfundet erstatter et eventuelt uforskyldt indtægststab. Samtidig

gøres bestemmelsen ganske urimelig efter kildeskattens indførelse, idet den høje indtægt jo beskattes øjeblikkeligt.

Ad nyt nr. 010-011.

Ved ændringsforslagene fastslås det, at man kun er forpligtet til at overtage anvist arbejde inden for sit fag. Er det ikke muligt

at anvise sådant arbejde, skal vedkommende eventuelt have tilbudt arbejde uden for faget, men skal være berettiget til at afslå dette og i stedet modtage understøttelse. Ved langvarig ledighed skal der tilbydes en sådan arbejdsledig omskoling, hvis ledigheden skyldes strukturforandringer i faget eller samfundet.

Ændringsforslag

til 2. behandling af

forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

(Mobilitetsfremmende ydelser, beskæftigelse af arbejdsløse m.v.).

Af *Kjær Rasmussen* og *Sigsgaard*:

Til § 1.

Som nye numre indsættes efter nr. 3:

0. I § 47, 1. pkt., ændres „90 pct.“ til: „100 pct.“.

01. I § 51, *stk. 1*, udgår ordene „der udgør 4/5 af“, og i stedet herfor indsættes: „svarende til“.

02. I § 51, *stk. 2*, udgår ordene „4/5 af“, og i stedet herfor indsættes: „et beløb, svarende til“.

Bemærkninger.

Ved den som nr. 0 foreslåede ændring forhøjes grænsen for dagpengene således, at de for en uge kommer til at andrage 100 pct. af ugelønnen ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Den gældende procentsats er 90.

Ved de som nr. 01 og 02 foreslåede bestemmelser åbnes der mulighed for, at dagpengene kan udgøre 100 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste mod efter de gældende regler 80 pct. heraf.